

ELKEZDŐDHEK AZ ISTVÁN KIRÁLY SZÁLLÓ MAGÁNKÉZBEN LÉVŐ RÉSZEINEK KISAJÁTÍTÁSA

Visszavenné ingatlanát Nagybánya

Többéves huzavona után visszaszerezheti egyik legjelentősebb ingatlanát, az egykori István király szállót Nagybánya önkormányzata. A 20. század elején közpénzből épített szecessziós ingatlanban a polgármesteri hivatal működne.

» PAP MELINDA

Több év próbálkozása érhet révébe azzal, hogy a nagybányai önkormányzat kisajátítja a város egyik legfontosabb ingatlanának, az egykori István király szállónak még magánkézben lévő épületrészeit. Az emblematikus ingatlan még az 1990-es évekből privatizációk során került magánkézbe, majd romlott le az állapota, a városvezetés több esztendeje próbálja visszaszerezni.

„Nem lehet kifejezni pénzben az értékét, hiszen érzelmileg is nagyon kötődik hozzá a lakosság” – jellemezte lapunknak Vida Noémi alpolgármester az egykori István király szállót, mely a város legjelentősebb épülete. Az 1910-ben szecessziós stílusban épült ingatlan Nagybánya régi főterének teljes nyugati oldalát elfoglalja, méreteiben és stílusában a marosvásárhelyi Kultúrpalotához hasonlítható.

A város építette, teljes háztömböt alkotó, kétemeletes épület földszintjén egykor étterem és a híres Berger cukrászda működött, drogéria kapott helyet, az emeleten szállodai szobák voltak. Az ingatlan kultúrtörténeti szempontból is jelentős, hiszen a nagybányai művésztelep festői is igen gyakran megfordultak itt. Gyakran friss munkáikat is az étterem vagy a cukrászda termeiben állították ki, és az is előfordult, hogy számláikat is alkotásaikkal rendezték. A kommunizmusban szálloda működött benne, míg a rendszerváltást követő privatizációk során önkormányzati tulajdonból magánkézbe került.

Mindennel próbálkoztak már

A helyi tanács legutóbbi, múlt heti ülésén elfogadott határozattal hosszú folyamatnak ér a végére a nagybányai önkormányzat, mondta el a Krónikának Vida Noémi. Az alpolgármester szerint sok mindennel próbálkoztak már, míg az új kisajátítási törvény lehetővé tette, hogy közhasznúvá nyilvánítsák az épületet, és elindítsák a kisajátítási procedúrát. Ehhez fel kellett értékelniük valamennyi, magánkézben lévő épületrészt, és félretenni a kifizetésekhez szükséges összeget.

Vida Noémi emlékeztetett, a privatizáció után a tulajdonosi viszonyok kuszák voltak, volt időszak, amikor egy lichtensteini cég volt a többségi tulajdonos. Bár az új tulajdonosnak

» „Nem lehet kifejezni pénzben az értékét, hiszen érzelmileg is nagyon kötődik hozzá a lakosság” – jellemezte lapunknak Vida Noémi alpolgármester az egykori István király szállót, mely a város legjelentősebb épülete.

fel kellett volna újítania, nem tette meg, így folyamatosan romlott az épület állaga, volt időszak, amikor a tető is beázott. A rendszeres felszólításokkal végül elérték, hogy megjavították, majd az ingatlan külső homlokzatát is felújították.

Még lehetnek akadályok

Az épület cégeknek és magánszemélyek egyaránt otthont ad. „Vegyeskedéstől kenyérüzletig minden volt itt, vendéglő is. Mindenki megvette a saját kis üzletét annak idején. És magánlakások is vannak. A többségi tulajdonos a Complex Minerul Sfântul Ștefan” – választa a jogi helyzetet az előljáró. Elmondta, az utóbbi években próbálták kislabilizálni ezt a bonyolult jogi helyzetet, és bejelentették, hogy igényt tartanak rá. „Közben visszakap-

tuk a mozit, ami korábban működött benne, így résztulajdonossá váltunk” – mesélte Vida. Utóbbi felújítására készítették egy 1,7 millió eurós pályázatot a Regionális Operatív Program keretében, melyet nyertesnek ítélte az Unió, így könnyebb volt kinyilvánítani a teljes épületre való igényt.

Az alpolgármester szerint a tulajdonosoknak 45 nap áll a rendelkezésükre, hogy elfogadják az összeget, ami a felértékelés alapján jár nekik. Ha ez megtörténik, két-három hónap alatt ki tudják fizetni őket. Ez a legoptimistább forgatókönyv, ugyanis ha valaki nem elégedett az árral, újra fel kell értékeltetnie az adott ingatlanrészt mindkét félnek, és a törvényszéknek kell megállapítania az árat, ami időigényes folyamat.

Városházává lép elő

A visszaszerzett ingatlanba a polgármesteri hivatal költözne be, mely jelenleg egy átalakított tömbházban működik. Régi terv, hogy a város egykori főterére költöztessék, ahol a hivatal több osztálya is működik különböző ingatlanokban. A költözéssel ezek egyetlen helyen összpontosulnának. A városvezetés a régi szállodában székelne, az épület többi részében pedig az EU-s projektnek megfelelően kulturális központ és vállalkozói inkubátorház kapna helyet.

Előbb azonban belül is fel kell újítani a szecessziós ingatlant. Ehhez ugyan hozzáfogott az előző tulajdonos, de az alpolgármester szerint a beavatkozással többet ártott, mint használt. A belső felújításhoz, átalakításhoz pályázati pénzt is leírnának, de a hosszadalmas procedura miatt önerőből nekilágnak a munkának. Az önkormányzat jövőre felvesz egy nagyobb hitelt, abból az István király szálló felújítására is elkülönítenének egy összeget. „Annak idején a nagybányai lakosok építették, így nagyon fontos lépés lenne a közösség számára, ha sikerülne visszaszerezni” – értékelte Vida Noémi.

ROSTÁS
SZABOLCS

» VEZÉRCIKK

Nem lehet mindenkiből atomfizikus

Tulajdonképpen semmi rendhagyó nem történt az ideai tanévkezdés apropóján. A rendszer évről évre maga előtt görgető problémáin kívül villámcsapásszerűen „felbukkant” egy újabb is, amely természetesen egyaránt meglepetésként érte az ágazatban dolgozókat és a kívülállókat. A romániai oktatást évtizedek óta sújtó „örökzöld” nehézségek – közegészségügyi, katasztrófavédelmi engedélyek, angolvéccék hiánya, a nagy fokú kiszámíthatatlanság stb. – sorában egyébként érdekes módon elsikkadt egy lényeges elem, tetelesen az, hogy a mostani tanév az első, amikor hárommillió alá süllyedt a gyereklétszám a hazai közoktatásban. Ha figyelembe vesszük, hogy 1990 előtt még közel ötmillió óvodást, valamint elemi, általános és középiskolást regisztráltak Romániában, meglehetősen vészjósló (jövő) képet kapunk az ország demográfiai kilátásairól. Márpedig ennek ellensúlyozására eddig igazából egyetlen kormányzat sem dolgozott ki még csak egy munkaanyagot sem az elmúlt évtizedekben.

No de előrukkolt egy friss rendelettel az ügyvivő oktatási miniszter, alaposan felkavarva a kedélyeket rendszeren belül és kívül egyaránt. Arról a határozatról van szó, amelynek értelmében a jövő évtől csak azok a nyolcadikosok lesznek jogosultak gimnáziumba jelentkezni, akik esetében a képességvizsga eredményének és az 5–8. osztály minősítésének átlaga meghaladja az 5-ös osztályzatot, ellenkező esetben szakiskolába kerülnek. A döntés kapcsán rengeteg pró és kontra vélemény elhangzott már, a kritikák közül ugyanakkor az tűnik a legmegalapozottabbnak, hogy a rendelet teljesen előkészítetlenül, az érintettekkel való előzetes egyeztetés nélkül született. A második mandátumára hajtva erőteljes kampányba lendült Klaus Johannis államfő dörgedelmes „ellenvetéseit” most hagyjuk, az elnök ugyanis jelenleg akkor sem értene egyet a baloldali kormány intézkedésével, ha az történetesen a német nyelvoktatás kötelezővé tételét írta elő. De az ominózus tanügyminiszteri rendeletre visszatérve elmondható, hogy – mint arra lapunk témába vágó cikke is rávilágít – rengeteg a kérdőjel ugyan annak gyakorlatba ültetése körül, a kezdeményezés azonban egyáltalán nem ördögötől való. Tetszik vagy sem, a nyolcadik osztályt végzett tanulók számottevő része nem szerzett megfelelő tudást az elemi és az általános iskola éveit alatt ahhoz, hogy hasznosan, a sikeres érettségi reményében végezze el a középiskolát. Azon persze hosszan lehetne vitatkozni, hogy ebben kinek van nagyobb felelőssége: diáknak, szülőknek, iskolának, pedagógusnak. Ettől azonban még tény, hogy az ideai képességfelmérőre jelentkező nyolcadikosok 73 százaléka ért el ötösnél nagyobb osztályzatot, vagyis a diákok több mint negyede elbukott. Még mielőtt szegregációt és diszkriminációt kiáltanánk, érdemes megkérdezni a középiskolai pedagógusokat, hogy mekkora az esélye az 5-ös alatt teljesítő nebulók felfejlesztésének. Miközben például komoly akadályt jelent a rendelet gyakorlatba ültetése terén, hogy egyelőre országos szinten sincs elegendő számú szakiskola, érdemes volna egyszer s mindenkorra leszámolni azzal az elitista szemléletmóddal, miszerint nem válhat valaki teljes emberré érettségi oklevél nélkül, még akkor sem, ha történetesen csak a kegyelem taknyán képes átbukdászni egyik tanévről a másikra. Márpedig e téren elsősorban a szülőké a felelősség, akikben a gyerekek előmenetelért való természetes aggodalomtól függetlenül nagy adag divatos hóbort munkál, amikor hallani sem akarnak csemetéjük szakiskolába íratásáról. Pedig előbb-utóbb ügyis bele kell törődnünk, hogy nem mindegyikünk gyerekekből válik atomfizikus, tudós vagy csúcsértelmiségi, mindazonáltal ideje lenne arra is rájönni, hogy az egészséges értékrend szerint a kőműves, az asztalos és a vízvezeték-szerelő ugyanolyan megbecsült tagja a társadalomnak, mint az egyetemi professzor.

A magyar oktatás természetesen ez esetben is specifikus megoldásokat követel, a románnyelv-oktatás sajátos tanterv szerinti oktatása – és vizsgáztatása – például létfontosságú. Viszont hiba volna azzal áztatnunk magunkat, hogy a magyar diákoknak csak az állam nyelvvel gyűlik meg a baja: tavaly és idén például a nyolcadikosok szinte ugyanolyan arányban (53–55 százaléka) értek el 5-ös fölötti osztályzatot a képességvizsgán románból, mint matematikából...

Az egykori István király szálló homlokzatát pár éve újították fel, de a belső munkálatokra még várni kell

WIKIPÉDARRÁS: